

[Glensgård]

de mennesker i arbejde, så ville vi ikke have denne udgift.

Finansministeren sagde derefter: så har vi fremskridtspartiet, som går ind for et balanceret budget, det er da heldigvis kun fremskridtspartiet, der går ind for det. Det er klart, at finansministeren og jeg er af modsat opfattelse, så jeg kan sige: desværre er det kun fremskridtspartiet, der går ind for det, desværre ud fra den betragtning, at det er det eneste, som kan hjælpe os ud af vores alvorlige beskæftigelsessituation og kan hjælpe os ud af vores betalingsbalanceproblematik.

Så sagde finansministeren, at den politik, som vi havde fremlagt ved vores ændringsforslag til finanslovsforslaget i december 1978, kun ville medføre øget arbejdsløshed. Der var ikke nogen egentlig begrundelse for de påstande, som finansministeren fremsatte.

Men så sagde finansministeren: og hvad er det, fremskridtspartiet vil? De vil sætte lønnen ned med 5 pct. Det passer jo ikke. Fremskridtspartiet vil jo ikke sætte lønnen ned med 5 pct. Det ved finansministeren udmærket godt, men det er en lille smart ting at kaste ind i debatten. Fremskridtspartiet vil sætte lønnen op, men det kommer selvfølgelig an på, hvad det er for en løn, vi taler om. For os drejer det sig om det, som lønmodtageren kan få lov til at bruge, det, han kan købe ind hos købmanden for, det, han kan købe hus for, det, han kan betale husleje med. Det er det, det drejer sig om for os, og dér vil vi altså sætte lønnen op. Så er det lidt groft, at finansministeren nu stiller sig op og siger, at vi vil sætte lønnen ned med 5 pct.

Finansministeren sagde også, at vores politik ville være med til at øge arbejdsløsheden, hvorimod regeringens politik var med til at gavne situationen for de arbejdsløse. Det kan vi nu ikke se. Man kan ikke gavne de arbejdsløse ved at sende flere ud i arbejdsløshed, medmindre man da har den opfattelse, at man skal lave nogle socialøkonomisk afhængige stemmereserver, hvilket der er lagt op til med den gruppe af befolkningen, som i dag får udbetalt understøttelse uden at yde et stykke arbejde. De stemmereserver kan man selvfølgelig lægge op til fra SV, men det vil oppositionen, i hvert tilfælde det største oppositionsparti, ikke være med til.

Finansministeren nævnte, at tiden ikke er inde til at fremlægge en samlet løsning. Ja

men hvornår er tiden så inde? Hvis ikke tiden er inde, lige nøjagtig når det brænder sammen på arbejdsmarkedet, hvornår er tiden så inde? Arbejdsmarkedets parter må da nødvendigvis vide, hvad de skal betale i skat næste år, hvis man i øvrigt tror på, at de kan nå frem til en overenskomst.

Så sagde hr. Camre, at oppositionen ønskede at sænke reallønnen. Hr. Camre ved jo godt, at det passer ikke, i hvert tilfælde hvis hr. Camre mener, at fremskridtspartiet hører med til oppositionen. Det er da muligt, at det konservative folkeparti ønsker at sænke reallønnen, sådan forstod jeg også hr. Palle Simonsen; man kunne højst få en nulløsning. Men det kommer sig altså af, at vi ikke er sat her i folketinget for at tjene DAs særlige interesser. Vi er sat herind for først og fremmest at gavne lønmodtagerne, og det mener vi faktisk ikke sker ved at gennemføre en politik, som vender tilbage til nogle dårlige tider, den politik, som man lægger op til nu her med, at nu skal det være lønmodtagerne, som pludselig skal straffes for det overforbrug, som det offentlige har.

Hr. Brusvang sagde – og det gjaldt for så vidt også hr. Palle Simonsen og jo helt tydeligt hr. Jens Møller – at vores dagsorden kunne man ikke tage, fordi den faktisk var halvvejs grundlovsstridig. For første gang i den tid, vi har haft den nye folketingsformand, må vi sige, at han kom os til hjælp, idet det klart fremgik, at folketingets formand sagde, at selvfølgelig er dagsordenen ikke grundlovsstridig, det er op til statsministeren, om han vil følge dagsordenen. Det er det eneste, der ligger i den, en henstilling til statsministeren. Statsministeren har jo for været med til at udstede henstillinger, og vi går selvfølgelig også ud fra, at statsministeren ville respektere en sådan henstilling. Hvis ikke statsministeren ville, så har vi altså ikke nogen strafsanktioner over for statsministeren.

Men det værste, der næsten er sket i dag, er hr. Brusvangs tale. Hr. Brusvang sagde, at de 200.000 arbejdsløse, vi har nu, de bliver til 300.000 om et år eller to, og det er der ikke noget at gøre ved, for det skyldes jo den teknologiske udvikling. Nå ja, sådan kan CD handle med mennesker.

Hr. Brusvang sagde videre: de dér 6½ mia kr., det er ikke noget magisk tal. CD tror, vi kan leve med et højere tal, ja, endog et bety-